

Dag 3 Ripon

Om 7.30 uur zijn de eerste koorleden al actief, want er wordt natuurlijk wel koffie verwacht als we straks om 8.00 uur gaan ontbijten. Langzaam druppelen de mensen de keuken binnen, op zoek naar de warme, bruine vloeistof. De eerste punten voor de corveeploeg zijn gescoord

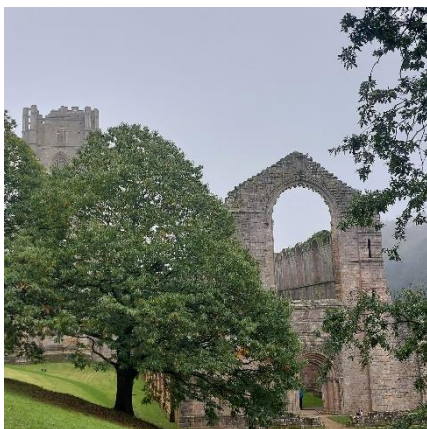


Na het ontbijt ruimen we de tafels leeg en maken we ons klaar voor de eerste repetitie in ons Youth Hostel. Het blijkt een prima ruimte om te zingen! Raghna laat ons de meest genante opwarmoefeningen doen en wij volgen als makke lammetjes. Met gestrekte armen de handen warm wrijven, het bovenlichaam op en neer laten bewegen met de armen losjes langs zij en ook de tong met een korte dddddd krijgt volop aandacht. Dan krijg je een beetje beeld van hoe dat gaat. De introducees en touringcarchauffeur vluchtten ondertussen overigens gauw naar buiten...

Een uurtje warm zingen was voldoende. Op naar de bus! Rond 10.30 uur vertrokken we naar Ripon. Daar wacht een prachtige kathedraal op ons. Eenmaal daar mochten onze spullen in de koorschool worden gelegd. Om daarna eerst Ripon en omgeving te verkennen.



Een grote groep vertrok met de bus naar Fountains Park, zo'n 6 km verderop. Je had twee opties: rondlopen in het park om Fountains Abbey en St. Mary's church te bekijken of teruglopen naar Ripon. De deels vervallen Abbey en de church waren indrukwekkend en verstillend. Wat een bijzonder mooie omgeving! Het mondde uit in spontaan zingen onder de gewelven en ook in de kerk klonken prachtige Anthem-klanken.



Eenmaal terug in Ripon, bekeken we de kathedraal eens goed van binnen en buiten. Indrukwekkend gebouw met een rijke 13 eeuwen oude geschiedenis. We komen ogen tekort! Om 15.45 uur mochten we dan ook ontdekken hoe het klonk. De repetitie was in één woord genieten. Geweldig om te ervaren hoe Harry de ramen liet rinkelen door het gebruik van superbass 32. Als een drillboor trilde het flink in menig buik.



De evensong om 17.30 uur was prachtig. Oftewel 'het kon minder', zoals een van onze koorleden meldde aan de thuisblijvers 😊. Raghna voelde zich geïnspireerd door het koor, bezoekers waren emotioneel. En wij? Wij konden moe, maar zeer voldaan, op weg naar Osmotherley. Door een gemiste afslag deden we er iets langer over. Maar elk nadeel heeft zijn voordeel; eenmaal terug konden we direct aanschuiven voor het diner.

En wat voor een diner! In razend tempo werden lichtjes opgehangen en neergelegd voor het traditionele Candlelight diner. Veel koorleden namen de moeite om een mooi gedicht of verhaal voor te dragen, terwijl we onze innerlijke mens voedden.

We kijken terug op een geweldige ervaring. Op naar morgen, met Durham op het programma!